

Տարեկան գինը 10 րուբլ կէս տարվանը 6 րուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ:

Պատրաստարարացիք գիտում են ուղղակի
Тифлиса. Редакция „Мусава“

ՄԱՍԿ

Խմբագրատան բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ:

(սկի կիրակի և տոն օրերից)

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լէդուով:

Հայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաւաբանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԵԱԿՈՒԹԻՒՆ

Դարձեալ դասախօսութիւնների մասին:—
Ներքին տեսութիւն: Նամակ Խմբագրին: Նամակ
Խմբագրին: Նամակ Խմբագրին: Ներքին
լուրեր: Սրտաքին տեսութիւն: Մշակ
Սեպտեմբեր: Սրտաքին լուրեր:—Մշակ
կիս Տեղագիտութիւն:—Ստատիստիկա:—
Տեղեկացոյց:—Բանասիրական: Հայոց գիւ-
ղն ուսումնասիրութիւնը:

ԴԱՐՁՆԱԼ ԴԱՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ- ՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Այս տարի կարգացւած Հայե-
րէն դասախօսութիւնները բարե-
գործական նպատակ ունենին: Ար-
անք կարգացւեցան մասամբ յո-
գուտ «Երարատեան» ընկերու-
թեան, մասամբ յոգուտ Թիֆլիսի
Մարիամեան օրհորդաց գաղտնի:
Յոյս ունենք շուտով ներկայաց-
ներու մեր լրագրի մէջ պ. պ. դա-
սախօսների հաշիւը:

Կարող ենք, առ այժմ, այսքան
ասել որ մեծ փող չէ հաւաքված:
Եւ այսպէս չէր էլ կարող լինել:
Մի կողմից դասախօսութիւնների

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՀԱՅՈՑ ԳԻՒԳԻ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:

Գիւղական իրաւունք

III

Գիւղական կեանքի իրաւաբանական կողմից
ուսումնասիրութիւնը գիտութեան համար
ևս ունի իր մեծ նշանակութիւնը: Իրաւա-
բանական գիտութիւնը այն ժամանակ կա-
րող է իր պարտքը լրացած լինել, երբ նա
աշխատելով արդարութեան հիմունքների վրա
մնալու, մի և նոյն ժամանակը կարողանայ
յարմարել ժամանակի ու տեղի պայմաննե-
րին, երբ նա նպատակ է իր համար դրած
ընդհանուր ընդհանուր իրաւութիւնը պաշտպանելու:
Գիտութեան առաջ մեղանշում են նրանք,
որոնք առաջինը նրան նեղ կերպ են հաս-
կանում, մի մասնաւոր կէտից և երկրորդ
նրան անփոփոխ պատկանում են այս ժո-
ղովրդից այն ժողովրդին:

Յայտնի է այն մեծ հեղինակութիւնը, որ
ստացել է հռոմէական իրաւունքը Ներսիս-
յոյսի նոր դարերի սկզբից: Ներսիսյան միտ-
քը խաթարվում էր դեռ աղիտութեան և
բարբարոսութեան խաւարում, շարժման նշոյլ-
ները շատ թոյլ էին, սեփական գիտութիւն
ստեղծելը շատ դժուար էր այն ժամանակ-
վայ պատրաստութեամբ: Ներսիսյան ծանո-
թանում է կրօնական աշխարհի մտաւոր

ժամանակ տեղերի գները չեն կա-
րող այնքան բարձր լինել որքան
Թատրոնական ներկայացման ժա-
մանակ, իսկ միւս կողմից Թիֆ-
լիսի Սօբրանիայի դահլիճը, թէև
ձրի է տրվում, բայց ծախսը դար-
ձեալ մեծ է լինում: Միայն Ար-
հեստարարների ընկերութեան դահ-
լիճը գրեթէ բոլորովին ծախս չունի:

Եթէ դահլիճը բոլորովին ոչինչ
ծախս էլ չը ներկայացներ, այնու-
ամենայնիւ մի հրապարակական
դասախօսութեան արդիւնքը մեծ
չէ կարող լինել, որովհետև մուտ-
քի գները պէտք է աշխատել որ-
քան հնարաւոր է, աննշան, ամեն-
քին մատչելի անել:

Ուրեմն բարեգործական նպա-
տակով կարգացւող դասախօսու-
թիւնը երբէք մեծ արդիւնք չէ
կարող տալ:

Բացի սորանից, մեր կարծիքով
հրապարակական դասախօսութիւն
կարգաւոր ամենայնայնուր ժամա-
նակը մեծ պատն է:

Հարուստ գանձի հետ, ուսումնասիրում է
յուշական քերականութիւնը ու փիլիսոփայու-
թիւնը, հռոմէական իրաւագիտութիւնը, հա-
մեմատում է իր մաքի աղբաւ ծննդի հետ
և հիացած անցնել քաղաքակրթութեան մե-
ծութեամբ ու նրա համակարգի միտու-
թեամբ, եւրոպացի խոնարհում է նրա ա-
ռաջ ընդունում է հռոմէական իրաւունքի
հեղինակութիւնը և քարոզում է նոյն իր
ընթացաւորներին:

Եթէ եւրոպական հասարակութեան կեան-
քի հիմունքը նոյնը լինէր, ինչ և հռոմէա-
կան կեանքինը, երբ իրաւագիտութիւնը հա-
սել էր իր կատարելա զարգացման, այն ժա-
մանակ հռոմէական իրաւունքի եւրոպական
կեանքում պատուաւոր չէր ունենայ փառ ու
փառաւոր հետևանքներ: Եւրոպական կեանքի
մէջ էլ սկսվում էին այն դրութեան նշոյլնե-
րը, որի վրա հաստատված էր հռոմէական
իրաւունքը. գիտութեամբ պարսպոյնները
ըստ մեծի մասին լինում էին քաղաքի ժո-
ղովրդից կամ հարուստ կամ կայունատեր
հասարակութեան շրջանին ծանօթ մար-
դիկ, որոնց համար դժուար էր խոր գիտնալ
ժողովրդի մեծամասնութեան իրաւաբանական
հասկացողութիւնները. իսկ սեփական կրի-
տիկան էլ դեռ շատ թոյլ էր և դեռ անհա-
մարձակ ու անփնդուր: Եւ ահա գիտու-
թեան ու կեանքի մէջ անդունդ է բացվում,
որ աշխատում են ամենայն կերպ ոչնչացնել
և երկրորդը զոհել առաջինին, համարելով
սրան ի հարկէ անմեղանշան և ճշմարիտ:
Բանն այն է, որ հռոմէական իրաւունքը հիմ-
նված է մասնաւոր սեփականութեան զաղա-
փարի վրա, որ ծանաղում է նա գլխաւորա-
պէս, նա ընդունում է անձնաւորութիւններ

Մեր կարծիքով երբ պատրաստ
կը լինի նոր շինվող Թատրոնական
դահլիճը, պէտք է կազմել դասա-
խօսների մի շրջան, որոնք կար-
գաւոր են հայերէն դասախօսու-
թիւնները գլխաւորապէս մեծ
պատն, և կարգաւոր են ոչ թէ
բարեգործական նպատակով, այլ
դասախօսութիւններից ստացված
արդիւնքը գործ կը գնեն նոյն իսկ
դասախօսութիւնների վրա: Հար-
կաւոր ծախսերը հանելով, իւրա-
քանչիւր դասախօսութեանց մնա-
ցած զուտ արդիւնքը կողմ կը
գրվի և այդպիսով հետզհետէ կը
զոյանայ մի հիմնական փոքրիկ
զուամար, որին կարելի կը լինի ա-
նուանել դասախօսութիւններին
նպաստող, կամ օգնական մայր
զուամար: Վիցուր գրքեր են հար-
կաւոր, դիցուք դասախօսների հա-
մար փոքրիկ գրադարան է հար-
կաւոր, դիցուք քարտէզներ, կամ
վերջապէս որ և է Ֆիզիկական
միջոցներ են հարկաւոր,—այդ

բոլորը հետզհետէ կարելի է գնել
կազմված մայր զուամարից:

Այդպիսով դասախօսութիւն-
ները հաստատ հիմք կը ստանան,
տեւողական գոյութիւն կունենան,
կարող են մշտական մի հիմնա-
կութիւն դառնալ:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՍՏԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Գերբէնդ, 13 ապրիլ

Պարոն Լեւոն Մեղիք Վաղանշեցի և բը-
ժիշկ Յակոբ Վալստեանցի մասնակցութեամբ
յաջողեց հաւաքել մեր դերբէնդի հայերից
յոգուտ «Երարատեան ընկերութեան» երկու
հարիւր րուբլ, որը ըստ սմին ուղարկելով
ձեզ խնդրեմ ներգրծիւն կրէք այդ գումարը
հասցնել ուր հարկն է:

Հաւում եմ, որ տորոնի առուուրով դըժ-
բաղդացած մեր այստեղի փոքրամեծ հայերս
միջոց չունենք արտայայտելու մեր ջերմեան-
դութիւնը և համակրութիւնը դէպի այդ նու-
րական ընկերութիւնը այն աստիճան, որքան

դեռ շատ եղբակացութիւններ, որ մինչև
այժմ համարվում էին գրեթէ գիտականա-
պէս ուղիղ և ճշմարիտ, պէտք է փոփոխու-
թիւններ ստանան և զանազան կողմերից
լրացվեն ու մաքրվեն:

Յողաւածիս սկզբում ասացինք, որ մեր գիւ-
ղական իրաւունքի ուսումնասիրութիւնը լոյս
կը ձգի և հին հայկական գիւղական իրա-
ւունքի վրա: Նմէ յիշաւի այդպիսի հետա-
զոտութիւններով կարող լինեք վերականգնել
հին հայկական գիւղական իրաւունքը, շատ
բաներում մենք պարզած կը լինենք մեր տե-
սութեան առաջ մեր անցնալ պատմական
կեանքի ներքին և արտաքին յարաբերու-
թիւններից: Հայոց աւատական կեանքի երե-
ւոյթները մեզ համար կը ստանան մի ուրիշ
զոյն, մեր հայրենիքի և ժողովրդի բարօրու-
թեան խնդրում կաւելանան մեր տեղեկու-
թիւնները: Գուցէ այդտեղ կը գտնենք մեր
երկայնամիջոց գոյութեան զաղանքների մի
մասը, գուցէ պարզած կը լինենք մեր քա-
ղաքական անկման ներքին պատճառները:
Ժողովրդական կեանքի զանազան կողմերը սերտ
կապ ու համապատասխանաւորութիւն ունեն
միմեանց հետ. հասարակական մարմնի կե-
սական արտայայտութիւնների մէջ մեծ կա-
խումն կայ: Պարզելով և քննելով մի որ և է
մասը, մի և նոյն ժամանակը նպաստում ենք
և կեանքի միւս մասերի բացայայտ լինելուն:
Գիտելով ու գնելով գիւղական իրաւունքի
մնացորդները, վերականգնելով հին կեանքի
հաստատութեան ամենահիմնական մասերից
մէկը, մենք մի և նոյն ժամանակ բաց ենք
անում աւելի մեծ զաղանք, մենք քանդում
ենք աւելի մեծ կշիռներ: Նմէ հարեանցի
հայեացք ձգելու լինենք մեզ աւանդված մի

զգում ենք այդ կարեւորութիւնը մեր սրտի
խորքումը:

Երջանկութիւն եմ համարում, որի համար
խօստանում եմ այսուհետեւ իւրաքանչիւր տարի
տալ յօգուտ «Երբարտանք ընկերութեան» տա-
ւաբանէթ:

Կանանց մէջ առանձին ստորագրութիւն է
բացված, որը շուտով կը վերջանայ և հաւա-
քած գումարը կուղարկուի ձեռք:

Բարեհաճէք նուիրատուների հետեւեալ անուն-
ները տպել ձեր պատուելի լրագրի մէջ:—
Կասպար Լիւրեանց Էրզրումցի 20 ռուբլ.
Կեորգ Եւսեպիան Գէ. Եւսեպի 25 ռ.,
Լ. Ստաւրակեան 10 ռ., Եւսեպ Սեւիկ Կա-
պանց 10 ռ., Յովհաննէս Եստրոնեան
10 ռ., Յովսէփ Լաւրեան 10 ռ., Լաւրէլ
Բաբայանց 10 ռ., Ստէփան (Օրբէլեանց 10
ռ., Կիկոյան Պողոսեան 10 ռ., Բժիշկ Յա-
կոբ Կալսեան 5 ռ., Ռոստոմ Պապեանց 5
ռ., Սարգիս Եւսեպիան 5 ռ., Յովհաննէս
Երզնկեանց 5 ռ., Խաչատուր Պետրոսեանց
5 ռ., Յարութիւն Լաւրեանց 5 ռ., Երէք-
սանդր Կոզակեանց 5 ռ., Յովհաննէս Սոսա-
յեան 5 ռ., Կարբիէլ Տէր-Սարգիսեանց 5
ռ., Յովհաննէս Էմբարձումեան 5 ռ., Սիւր-
բանց Յովակիմեան 3 ռ., Կարբիէլ Խնա-
նեանց 3 ռ., Ռափայէլ Խնանեանց 3 ռ., Կի-
կոյան Ե. անեանց 2 ռ., Սամուէլ Սակոբ-
եանց 2 ռ., Բաղիշ Եստեանց 1 ռ., Յով-
հաննէս Լաւրեանց 3 ռ., Սողոմոն Սարգիսեանց
3 ռ., Սաղաթէլ Տէր-Կրիստոսեանց 2 ռ., Կե-
րբոր Օ. Խանեանց 1 ռ., Երբաճաճ Երբաճա-
մեանց 3 ռ., Յովսէփ Լաւրեանց 3 ռ., Յով-
հաննէս Խաղուբեանց 1 ռ., Պետրոս Եստեա-
նեանց 1 ռ., Յովհաննէս Յարութիւ-
նեանց 1 ռ., Լաւրէլ Եւսեպիանց 3 ռ. և
Յակոբ Ստաւրակեանց 3 ռ.:—Ինքսմէնը 203
ռ., որից փաստի ծախար 1 ռ. 21 Կ. դուրս
գալով մնում է 201 ռ. 79 Կ.: Ինչ մաս մնա-
ցած 1 ռ. 79 Կ. կուղարկեմ կանանց ստորա-
գրած գումարի հետ:

Գ. Եւսեպիան Գէ. Եւսեպի

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 20 ապրիլի

Ի նպատակ «Երբարտանք» համազգայն ըն-
կերութեան ստորագրութեամբ ժողովելով 200
լուբլ. գլխաւորապէս միջին դասի վաճառական-
ներից կամ գործակատարներից, զայն նամակաւ
ձեռք կը մատուցանեմ, յարգանքով ինքրիկ որ այդ
գումարը բոլոր պատկանելից հասցեաներու փոխ-
ունենալէ զատ և բարեհաճէք նուիրատուաց
անուանց տպագրութիւնը պատուական «Մշա-
կից» մէջ զետեղելու, ոչ եթէ ի պարծանս
նոցա, որը իրանց կարողութեան չափ իրանց
լուծան ընծայեցին, այլ ի խրատոյս այն աղ-
քատ պարոններին, որք ազգին օգտակար
անդամ լինելու քաղցրութեան չափը դիպած
լինելով յօժարութեամբ նուիրեցին «զայն» զոր
ունէին: Եւսեպ նուիրատուաց անունները: Պ.
Կ. Կրիստոս Բարսեանց 25 ռուբլ., Երէք-
սանդր Գ. անուրազեանց 20 ռ., Երէքսանդր
Սեւիկ-Երզնկեանց 10 ռ., Յովհաննէս Լ-
միսեան 10 ռ., Սմբատ Սարգսեանց 5 ռ., Սե-
կրիշ Յովհաննիսեանց 5 ռ., Եւսեպ Յոսա-
կեանց 5 ռ., Կեորգ Բ. Խրքեանց 5 ռ., Եւ-
սեպ Նիկողոսեանց 5 ռ., Սողոմոն Բայիս-Օդ-
եան 5 ռ., Կեորգ Բամսեանց 6 ռ., Կա-
րպետ Խոսեապարեանց 4 ռ., Կեորգ Սե-
փան-Կիկեանց 3 ռ., Օնանեանի քարվասարայի
մշակները 3 ռ., Կրիստոս Տ. Ե. 3 ռ., Յով-
հաննէս Եւսեպիանց 3 ռ., Սեփան Խաչա-
տրեանց 3 ռ., Սիւրբիշ Գ. անիբեկեանց 3 ռ.,
Պետրոս Սեւիկեանց 3 ռ., Սարգիս Տէր-Սար-
գսեանց 3 ռ., Յովհաննէս Սեւիկեանց 3 ռ.,
Գ. Խնքի Ստեփանեանց 3 ռ., Սիմոն Կ. Խո-
նեանց 3 ռ., Ռոստոմ Երզնկեանց 3 ռ., Սե-
կրիշ Սարգսեանց 3 ռ., Սեփան Երզնա-
նեանց 3 ռ., Յովհաննէս Ե. Սիւրբեանց 3 ռ.,
Երէքսանդր Կալսեանց 3 ռ., Պողոս Սա-
ղուբեանց 3 ռ., Կրիստոս Բարսեանց 2 ռ.,
Սաղաթի մամուր Եւսեպիան-Օդի 2 ռ., Ոմի 2
ռ., Սիւրբանէս Յարութեանց 2 ռ., Սիւրբիշ
Կալսեանց 2 ռ., Յակոբ Սեւիկեանց 2 ռ.,
Կեորգ Խոսեապարեանց 2 ռ., Սարգիս
Խոսեապարեանց 2 ռ., Յովհաննէս Երզնկեանց 2
ռ., Սեփան Երզնկեանց 2 ռ., Ոմի 2 ռ., Յա-
րութիւն Թաթումեանց 2 ռ., Երէքսանդր Ե.

Երբանց 2 ռ., Սեւեպեան Կալսեանց 2 ռ.,
Երզնկեան Երզնկեանց 2 ռ., Ոմի 1 ռ., Կ. Տ.
Սիւրբեանց 1 ռ., Սիմոն Կիկոյանեանց 1 ռ.,
Յակոբ Բարսեանց 1 ռ., Պողոս Կեորեանց
1 ռ., Ստաւրակեան Խաչատրեանց 1 ռ., Կեւր-
սիմ Երէքսեանց 1 ռ., Երէքսեան Երզնկեանց
1 ռ., Երզնկ (Օ)հաննէսեանց 1 ռ., Ս. անոյ
Երբաղեանց 1 ռ., Սեւեպեան Թաթումեանց
1 ռ., Կարբիէլ Երբանեանց 1 ռ., Ս. Թիւի-
պոսեանց 1 ռ., Սեւեպեան Երբանեանց 1 ռ.,
Ինքսմէնը 200 ռուբլի:

Երեւանի Սիւրբիշ Յովհաննիսեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Չարէքաւանք, 23 ապրիլի

«Մշակ» լրագրի 48 №-ում յիշված էր՝ որ-
պէս թէ մեր շնորհիւ Չարէքայ անապատի ան-
տառը ոչնչանալու վրա է և թէ խոստացել եմ
Կեւրպարէկու պղնձահանքի երկաթուղու համար
300,000 շալալ տալ վանքի անտառից: Եւսե-
պ լուրի մասին մի քանի քննութիւններ:

Երբէն չորս տարին լրանալու վրա է, որ ես
գտնուում եմ Չարէքայ վանքում, այդ անտառի
սեփականութիւնը և կալուածները պաշտպանե-
լու համար թէ ինչ չարաքանք և ինչ ներու-
թիւններ եմ քաշել բոլոր վկայաթղթերով յայ-
տին է բարձրագոյն հոգեւոր իշխանութեանը:
Սեւիկ գրութիւնը շատ դժուար է եղել, որով-
հետեւ մեր պատերազմը մէկի հետ չէ եղել
մենք մաքառել ենք մէկ կողմից նորանց դէմ,
որոնք կամեցել են վանքի կալուածին տիրապե-
տել, միւս կողմից թշնամացել ենք մեր այն լո-
ւրջաբայ և շահաւէտ ազգասէրների հետ, որոնց
սանձահարել ենք անտառից օգուտ չէ քաշել, և
յանուն ազգասիրութեան քողի տակ իրենց գը-
պանները լցնել Ս. անքի կալուածը ինքնիկ է:
Տարակոյս չէ կայ, որ այսպիսի մի հանգամանքի
մէջ գտնվողի դէմը—դեռ յարուցած գանգա-
տները փոքր պէտք է համարել... Եւսեպ ան-
գամ գանգաւորները տուած են ս. Սիւրբիշ որը
քննելով գործի իսկութիւնը ոչ թէ ոյժ է տուել
մեր սուտ ազգասէրներին, կամ լաւ ասած ազգի
ցեղերին իրենց չար նպատակին հասնելու, այլ
խորը թափանցելով գործի էութեանը հրամանա-

գրել է այլ ևս չը միջամտել լինել իմ գործու-
նէութեանս մէջ վանքի կալուածից վերաբերու-
թեամբ:

Շիկովիթականութիւնը հիմնված է այն հի-
մունքի վրա, որ զանազան պլանդակ ճանա-
պարհներով մարդ կարող է հասնել իր նպատա-
կին և այդ կարելի է, նրանց, կարծիքով, արդար
համարվել: Եւսեպեան էլ մեր թշնամիք, որոնք կա-
րելի է ասել ոչ խիղճ ունեն և ոչ ամօթ...
մի պարոն, որ դեռ չէ վերջացրել իր հաշիւը
Կանաչակի հասարակութեան հետ—և նա որ փո-
խանակ իրեն գործով արգարացնելու, հասարա-
կութեան առաջ գրեթէ արտասովոր է և քնաց-
նում անմեղ հասարակութիւնը, այժմ իր ճիգն
կամենում է թափել Չարէք վանքի վանահօր
(իմ) հաշիւ տեսնելու: Սիւրբեան այսպիսիները
բնաւ ամօթ չեն քաշում եկեղեցապատկան գետնի
վրա շինած այգի փողը չը վճարել և ազգասի-
րութեան անունով հազար ու մէկ տարամանք
ճանապարհներով եկեղեցուց հինգ հարիւր ռուբ-
լիներ ստանալ, և այսօր այդպիսիք մեզ վրա
հաշուատես նշանակվել կամ մեզանից հաշիւ
ստանալ են աշխատում և գիւղացուց հրաւի-
րելով իրանց տուն դրոճում են մեզ վրա գանգա-
տալու, գուցէ հենց այն նպատակով, որ մի
քանի հարիւրներ չափ էլ վանքից օգուտ չա-
ղեն, ահա ազգասէրներ... կեցցեն մեր ազգա-
սէրները: Եւսեպ Եւսեպեան չէ: Եւսեպ նրանք ա-
սում են անտառը փշանալու վրա է, 300,000
շալալներ պէտք է կոտորվեն: Ինչու են այս-
պէս գրում, որոհետեւ իրանց կարծիքով ճշմար-
տութիւն ստուգող չը կայ, Սիւրբեան ուշ չէ
գարձում: Եւսեպեան են գտնում մեր թշնամիք,
այս է նրանց ձեռքի փաստը, որպէս զի երևան
գայ ճշմարտութիւնը արդէն սկսել եմ Ս. Եւսե-
պի հաշտարար գաղափարում դատ բաց անել
«Մշակի» մէջ հրատարակված վերև յիշած լոբի
վերաբերութեամբ: Սիւրբեան առ այժմ յայտնում
եմ հրապարակու ընթերցասէր անձանց, որ ա-
ռաջին եթէ հաստատի գործը, որ ես մէկից
մինչև տասը շալալ տուած եմ Կեւրպարէկու
պղնձահանքի երկաթուղու համար, ես այն ժա-
մանակ կընդունեմ, որ պարոնի 300,000 էլ ուղղ
են... երկրորդ՝ ասում է որ հարիւրաւոր կացի-
նաւորներ կան, բայց որոնք չեն ցանկանում
տեսնել որ եթէ ոչ հարիւրաւոր, այլ որքան էլ
որ լինեն ոչ թէ ես թղթաւոր եմ, այլ շատ

քանի հաստատութիւնների վրա, մենք ա-
ռաջին անգամից իսկ արդէն կը նկատենք նրանց
մէջ նմանութիւն և համապատասխանատուու-
թիւն, որոնց մէջ գուցէ որոշել կարելի է
հիմնական պատճառների և հայեացքների
հետեւանքներ: Նման մեր գիւղական ընտրո-
ղական սկիզբը մինչև այժմ երկայն յօդուած-
ների նիւթ չէ եղել, զոնէ մեր հասարակա-
կան կեանքի մեծ արտայայտութիւններից մէկը
—այսինքն հոգեւորականութիւնը—շատ հրճ-
վանքով գրված դատողութիւնների և դրու-
թիւնների աւարկայ է եղել: Ազատ եկեղեց-
ցու, ազատ ընտրողութեան գաղափարը մինչև
անգամ ազգային մեծ յատկութիւններից մէկն
է համարվում: Թէ գիւղական և թէ հոգե-
ւորական ազատ ընտրողութեան սկիզբը մի
և նոյն ժողովրդի կեանքի արտայայտութիւն-
ներն են: Նրկար խօսելու, մանրամասն ապա-
ցուցանելու համար ոչ մեծ նիւթ կայ, ոչ
ժամանակ առ այժմ—մեզ համար թանկ է
այստեղ երեւոյթի ներքին մասը, ուսումնասի-
րութեան լայն նշանակութիւնը և լայն բա-
րեբար ազդեցութիւնը: Բոլոր միջոցները միա-
սին գումարելով թէ պատմական վկայութիւն-
ները թէ գոյութիւն ունեցող միացորդները,
կարելի է գաղափար կազմել և ամբողջ հայոց
իրաւունքի հիմնական մասերի հետ: Սեր
աւատական հաստատութիւնների վրա, մեր
նախարարութիւնների մասին եղած գրաւոր
տեղեկութիւնները արդէն մի քանի պատմա-
կան երեւոյթներ բացատրելուն, մեր պատմա-
գիրներին աւելի խոր քննադատելուն նպաս-
տել են փոքր ի շատէ:—Եւսեպեան չի ման-
րամասն հետազոտված իրաւունք, միաւորվե-
լով գիտութեան միւս ժողովածուների հետ,
մեծացնում է գիտութեան գանձը, նրա դա-

տողութիւնների ու երկրակցութիւնների հա-
մար աւելի առատ նիւթ է տալիս. հայոց
իրաւունքը պատճառ չունի չը համարվու-
անհետաքրքրաւոր, եթէ նա կարողանայ
միայն փոքր ինչ մշակված և կարգաւորված
կերպով գիտութեան առաջ դուրս գալ:
Բայց այս գիտական նշանակութիւնից
մենք առիթ ունեցանք խօսել և դատա-
տանական բարենորոգումների ու կալուածա-
կան յարաբերութիւնների վրա: Բայց կան և
շատ ուրիշ ներքին խնդիրներ, որոնք մեծ դեր
են խաղում գիւղական կեանքում, որոնք շատ
զգալի կերպով ազդում են գիւղատնտեսական
արդիւնաբերութեան վրա: Հասարակական
պարտականութիւններ դէպի զանազան գը-
ծեր, հասարակական հողերի հսկողութիւն,
ջրի բաժանումը, տանտուէրի ընտրութիւնը,
նրա պաշտօնական և մասնաւոր նշանակու-
թիւնը—գրանք բոլորը կարեւոր խնդիրներ են:
(Եւ չենք խօսում այնպիսի նշանաւոր խնդիր-
ների վրա, ինչպէս ժառանգութեան խնդիրն
է, տեսական և գործնական կէտից նայելով):
—Սեր լրագրիների մշտական ընթերցողները
գուցէ դեռ յիշում լինեն այն մի քանի թղ-
թակցութիւնները, որ գրվում էին ջրի ա-
ռիթով: Ջուրը կարող է բաժանվել կամ
վիճակով, կամ ընդունված սովորութիւնով,
կամ փոխադարձ համաձայնութեամբ, կամ
դատաւարական—պաշտօնական կարգաւորու-
թեամբ, կամ գնելով առանձին մարդուց:
Նստ անգամ կարգապահութեան կանոնները
և նրանց մանրամասնութիւնները անորոշ են
լինում և ահա ծագում են հազար ու մէկ
անբաւականութիւններ, երբեմն գործ են դըր-
վում խարդախութիւններ, որոնց վրա հարե-
ւանքի տեղեկութիւն ունենալ ցանկացողը

կարող է դառնալ թղթակցութիւնների:
Նոյնպէս և տանտուէրի իրաւունքի չափը,
տուրքերի մեծութիւնը սահման են անցնում
միայն այն պատճառով, որ ժողովուրդը իր
թուլութեամբ կամ զբաղված լինելով ան-
հոգութեան է տալիս. իսկ երբեմն էլ այն
պատճառով, որ չը գիտէ իր իրաւունքների
մեծութիւնը:

Յօդուածի սկզբում նկատեցինք, որ որչափ
և անարատ մնացած լինէր մի քանի տեղե-
րում հայ գիւղը, նա զանազան ժամանակներ
ընկնում էր զանազան ազդեցութիւնների տակ,
որոնք կարող էին փոքր թէ շատ ներգործել:
Ուստի բաւական չէ, որ ուսումնասիրութիւնը
պէտք է սկսվի բոլոր այն տեղերում, ուր
հայ գիւղեր կան—Ռուսաստանում, Քիւրդիս-
տանում, Պարսկաստանում. այլ և պէտք է կից
ուսումնասիրել և պարսկական ու թիւրքա-
կան գիւղերը, որ կարելի լինի իմանալ թէ
ինչն է սեփական իսկ հայոց գիւղին և
ինչը ստացական: Նման նմանութիւն նշմարվի
նրանց մէջ պէտք է աշխատել քննել թէ որն
է ինչ ազդեցութեան հետեւանք, կամ գուցէ
այս և այն հանգամանքում նախնական կե-
սական պայմանները մի կերպ կենցաղաւարա-
կան կարգապահներ են ձուլել: Մահմետական
իրաւունքի սկիզբը տարբեր է միւս սկիզբնե-
րից, նա ոչ մի հողային սեփականութիւն
չէ ընդունում. այն սկզբով բոլոր հողը պատ-
կանում է տէրութեան. գիւղացիները նրան
հերկում ու վարում են տէրութեան թղթու-
ւութեամբ: Ուստի հետազոտութիւնները
պէտք է շատ զգույշ կատարվեն: Մահմետա-
կան գիւղի ուսումնասիրութիւնը կարող է բացի
դա ունենալ և ուրիշ նշանակութիւն, որի
վրա մեր գրականութիւնը մի քանի անգամ

խօսել է առաջները աւելի լայն կարեւորու-
թիւն տալով նրան, որ յուսով եմ ընթեր-
ցողիս յիշողութիւնում դեռ չէ ջնջվել:

Նւ այսպէս հայ գիւղի իրաւաբանական
կէտից քննութիւն ու ուսումնասիրութիւնը
շատ և շատ կարեւոր է: Բայց ուսումնասի-
րութիւնը օրվայ խնդիր է և ունի ժամանա-
կակից նշանակութիւն: Իսկ այդ ուսումնա-
սիրութեան հետեւանքները կարող են ժա-
մանակակից և ապագայ կեանքի հա-
մար զին ունենալ կամ թէ մեր պատմական
իրաւաբանական գիտութեան համար: Այդ
երկու մասերը միմեանց հետ սերտ կապ ու-
նեն. առաջինը կօժնի երկրորդի լաւ ըմբռ-
նելուն ու հասկանալուն և փոխադարձաբար:
Իարձեալ բաժանումը կարեւոր է. չը պէտք
է մոռանալ, որ մենք ապրում ենք այնպիսի
դարում, ուր իւրաքանչիւր րոպէս թանկ է,
ուր իւրաքանչիւր արած սխալի մեծութիւնը
կրկնապատկվում, եռապատկվում է շատ շու-
տով: Պէտք է որոշ գնել խնդիրները և եր-
կուսի համար էլ աշխատելով չը կորցնել
կրիտիկական չափը ձեռքից: Նստ դժուար
կը լինի նոյնպէս անկարգ նիւթեր ժողովել,
անկապ տեղեկութիւններ հաղորդել կարեւ-
րութիւն է զգացվում մանրամասն նախազմի-
այդ ևս գուցէ կը յաջողվի ընթերցողին
տալու: Պէտք է հասարակական ոյժերը միա-
նան գործելու: Բայց որովհետեւ այս անգամ
մենք մեր նիւթը իրաւաբանական մասի վերա-
բերմամբ ենք արել, ուստի յիշեցնեմ հա-
սարակութեան, որ նա իր մէջ կարող է գտնել
շատ մասնագէտ իրաւաբաններ:

Ստակա

Քալանթար

անգամ նրանց դէմը կուտան և պատահած դէպքերում արտաքսած անտառից, որովհետեւ հակառակ և անկան իմ գիտութենից արել են այդ բանը, դարձեալ ոչ այնքան պարտաւիր կերպով որպէս երևում է մեր ազգասիրների աչքին: Երբորդ որովհետեւ մենք ժողովարարութիւն չենք անում և ոչ էլ մեր վանքը ունեւորել է, որից առանձին օգուտներ ստանայինք, այլ վանքի ամենատեսակ արդիւնքը մտնում է միայն փրկեցուց ձեռքով, և այդ արդեանց աղբիւրները մի քան միոյէ յայտնի է Վրիլի հասարակութեանը, ուստի իմ առանձին յայտարարութեամբ ի 12 ապրիլի սոյն ամի № 7, խնդրել եմ ս. Սինդիկատի հարկաւորութեան դէպքում յանձնել Փիլի գիւղի ամբողջ հասարակութեան սրտագին իմ հաշիւը առանց մասնակցութեան հոգեւորականների և տեղեկութիւն ստանալ վանքի տարեկան արդիւնքի քանակութեան մասին ներքին ձեռքով, որ բարձրագոյն հոգեւոր իշխանութիւնը ազատ լինի ժողովրդական մեղադրանքից և ես պարզեմ: Եւս օրինակին ետհաւելելով տայինք որ հետեւել էր և այն պարունը, որ փոխանակ արտասփելու դրութեան հասնելու և հաշտութեան միջոցներ որոնելու իր գործը ամեն կերպիւ խտաւ պահէր հասարակութեան առաջ, և չորսնէր ի գործ ամենալի միջոցներով փող փաստակերու ծանապարհ: Եւսմ եմ որ կեանքը ինքը պատերազմ է և պատերազմում են աւելի նրա դէմը ով պարպած է լինում գործով, եւ վերջացնելով խօսքս, ասում եմ, անգործունէութիւնը մեռելութեան օրինակ է, եւ գրում եմ և յայտնում հրապարակաւ իմ հակառակորդներին, որ գործել եմ և պիտի գործեմ, որքան կարելի է եւս ոչ հաշիւից փախչող եմ և ոչ նրանց առաջ արտասփող, այլ հաստատ քայլերով գնալու եմ և պէտք է գնամ ինչպէս արել եմ: Եւսքանս առ այժմ բաւական համարելով, ինքեմ տեղի շնորհէք ձեր լրագրի էջերում:

Մանհայր Զարեայ անապատի, Լուսաւածաթուր վարդ. Տէր-Յարութիւնեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՌԻՆԵՐ

Մեզ հայորդում են ՍԱԿՈՎԻՅ, որ այդ նահանգի զօրքերի կառավարչի յայտարարութեան համաձայն, որին հնազանդում է այժմ քաղաքային ռադիկալութիւնը, պէտք է կատարել տարիքի 15-ին, մի օրվայ մէջ Խարկովի բոլոր բնակիչներին անուանագրութիւնը Խարկովի Գուման վիճել է այդ կարգի համար տալ 500 րուբլ:

ՍԱԿՈՎԻՅ մեզ գրում են, որ այնտեղի վաճառական հրէաներին չեն թողարկում քաղաքում ապրելու: Նրանցից, դալուն պէս, ստորագրութիւն են առնում շուտով քաղաքը թողնելու:

«Тифл. Вѣстн.» լրագիրը հայորդում է, որ այս օրերս Փոթի-Բիջիլիսեան երկաթուղու հաւանա կայարանի ղեկներին մէջ այնքան մեծ բաղմունքեամբ լցվել էր մոտելը, որ երկաթուղու գնացքը անկարող եղաւ առաջ գնալու, մինչև որ ղեկները մաքրեցին:

Թէև երկու օր սրանից առաջ ուղարկեցինք «Արարատեան» ընկերութեանը 2000 րուբլ, բայց քանի մի օրից յետոյ դարձեալ ուղարկելու ենք ընկերութեանը նոյնքան մեծ գումար: Հաշիւ անկող յետոյ տեսնել որ կրկին հաւաքված է խմբագրութեան մէջ 1956 ր. 72 Կ:

Պ. Մ. Միսնարեան Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳԻՅ խնդրել է մեզ տարածել «Մշակի» հետ մի թերթի ուսուրէն լեզուով «На судъ Общества» փրկագրով: Ճարածում ենք մեր բաժանորդներին ներկայ համարի հետ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԳՆԻՍ

Բիրմէնցաւում պ. Բրեդտ մի նշանաւոր ծառ խօսեց. նա իր ընտանիքի առաջ սարսա-

փելի կերպով յարձակւում է իր հայրենիքի բռնած քաղաքական օտարութի ընթացքի վրա. ազատամիտ հռետորը յայտ աշխարհացոյց է տալի, թէ որքան փաստարար է երկրի համար կառավարութեան ներկայ քաղաքականութիւնը. նա բաց աշխարհ ասում է, որ այդ քաղաքականութիւնը շատ կորստաբեր հեռանկարներ կունենայ երկրի ապագայ բարօրութեան և ազդողութեան վրա. պ. Բրեդտ ամեն տեղ ձախողութիւն է տեսնում Սնդիկատի համար, և բոլոր այդ ձախողութիւնները առաջ են դալի կառավարութեան անհեռատես վարմունքից:

Հայրենիքի ապագան պարզ գուշակող ճարտասանը ասում է, որ չը նայելով աֆգանական, բիրմանական և Կապու մղված արիւնալի պատերազմներին, Սնդիկատի միշտ և ամեն րօպէ պէտք է զենքը ձեռին պատրաստ լինի մի ուրիշ նոր և ահաւել պատերազմի. ձեռնամուխ լինելու, որովհետեւ այդ նոր պատերազմը ամեն րօպէ ապաւնում է Սնդիկատի լինի այդ Նդիկատի կողմից, Փոքր-Սնդիկատի կողմից, թէ Յունաստանի կամ Բուլղարիայի կողմից, որոնք դեռ բնաւ ոչինչ բաւականութիւն չեն ստացել. չը նայելով բոլոր այս փոսնգներին Կիպրոսի դրաւումը շատ նախանձելի գործ է. դա թշնամեցրեց զրիթէ բոլոր եւրօպական պետութիւններին Սնդիկատի հետ. դրանից աւելի նախանձելի չէ և Տրանսիլուպի Բօլեւիստի բռնի կցորդելը անգլիական գաղութականութիւնների հետ, որովհետեւ դրանց մէջ արդէն ապստամբութեան նշաններ են երևում:

Սրանից յետոյ նա թւեց և ուրիշ շատ անհեռատես վարմունքներ, որ կառավարութիւնը իրան թող է տալի գործելու, յետոյ պ. Բրեդտ վերջացնելով իր ոգեւորված ատենաբանութիւնը բարձր կերպով բացականչեց թէ արդեօք պ. պ. լորդները յիշում են ամբողջ պատմութիւնից մի դէպք կամ մի երկիր, ուր հայրենիքը եմթարկված լինէր մի և նոյն ժամանակ այսքան փոսնգների: Սրանից յետոյ նա աւելացրեց, որ Սնդիկատի ամենամայրցել օպարտիստներն անգամ ոչինչ ուրախալի երեւոյթ չեն տեսնում ներկայ տխուր հանգամանքների մէջ:

Սյ խօսքերից յետոյ, նա գրիթէ ապաւնելով ինքրեց, պ. պ. ընտանիքներին, որ նրանք ծանր հայեացք ձգեն այս իրողութեան վրա և մի պատշաճութեամբ վերջ տան կառավարութեան այս տեսակ անխոհեմ ընթացքին:

Բրիտանական սուրը այժմ կտրում է. որքան մեծ խոհեմութիւն կը լինէր, եթէ Բրիտանիան նրան խնայեր. քանի որ նա դեռ չէ բթացել:

ԹԻՒՐԻՒՆ

«Times» լրագիրը իր Կայրէի թղթակցից ստացել է հետեւեալ հետաքրքիր խօսակցութիւնը, որը Նդիկատի խնդիրը ունեցել է պ. թղթակցի հետ, և որը շատ մեծ կապ ունի օրական հարցի հետ:

Նարունակ այն երկու ժամկէտ ընթացքում, որ փոխարքան խօսում էր պ. թղթակցի հետ, բոլոր այդ ժամանակամիջոցում նա անդադար այն ցանկութիւններ յայտնում, որ արդարութիւնը մերկայնելու համար նրան, ինչպէս և նրա հակառակորդներին թող արվել, որ պարբերական թերթերով յայտնեն իրանց մտքերը: Մենք կաշխատենք համառօտ կերպով ցոյց տալ խնդիր խօսակցութեան նիւթը. նա ասաց որ ներկայ շը փոթութիւնները առաջ կան քննական մասնաժողովը առաջին գիւղացուից, որից յետոյ եւ զիջումն արի հողերի մի մասը միայն այն նպատակով, որպէս զի ծածկներ այն պարտքերը, որոնց երկար ուշացնելը կարող էր մեծամեծ աղմուկների պատճառ դառնալ. բայց չը նայելով փոխարքայի յաճախակի կրկնութեանը, միսնարութիւնը փոխանակ որոշեալ

երկրները պարտաւորելին զիջանելու, սկսեց նոր փոխառութիւն անել: Փոխարքան իրան բոլորովին հակամիտ չէր համարում և մինչև անգամ նա աշխատում էր ընդդիմադրել, երբ միսնարութիւնը արձակեց բոլոր տեղացի պաշտօնեաներին, առանց նրանց ուժիկը տալու, և նրանց փոխարէն օտար պաշտօնեաներ կարգեց, որոնք չը նայելով իրանց ահազին ուժիկներին, բնիկներին էլ աւելի անարմար դնեցան իրանց պաշտօնեաների մէջ: Միսնարութեան այս կերպ վարմունքը վերաւորեց աղնուականներին, և զրգուեց տեղական ամբոխին:

Սրանից յետոյ միսնարութիւնը արձակեց զօրքերին, և ժողովրդին ու երկրը թողեց առանց պաշտպանութեան. թէպէտ և խնդրվե համաձայն չէր միսնարութեան բռնած քաղաքականութեան, այնու ամենայնիւ նա նրան օգնում էր, մինչև այն ժամանակ երբ ժողովուրդը ինքը հասկանալով իր վիճակի ծանր դրութիւնը տուրքի խնդիրն արձակել միսնարութիւնը, որով և եւրօպայի պաշտօնաւորները ազատվեցան ժողովրդական վրէժ-խնդրութիւնից:

Վերջացնելով իր խօսքերը խնդրվե ասաց, թէ քանի որ նրան ազատ կը թողնեն իր կամեցածին պէս կառավարել երկիրը, նա բոլոր այդ կառավարութեան միջոցին պատասխանատու կը լինի ժողովրդական անդրութեան և նրա խաղաղութեան համար:

Պատմում են որ վերջին ժամանակներս անգլիական ազնւաների շնորհէ հարկերը սաստիկ ծանրացել են Նդիկատի ֆէլազներին վրա: Ժողովրդի մէջ սաստիկ անբաւականութիւններ կան Նդիկատի հորիզոնի վրա սեւ ապաքայ է նշանդրում:

Սուլմանը միշտ հրաժարվում է Ալէքսփաշայի վերաբերութեամբ արձակած հրովարտակի փոխել. այդ հրովարտակը, որ հինգ տարեի ի վեր տրված է Ալէքսփաշային, և որի զօրութեամբ այս վերջինը այսքան տարի շարունակ Բուլղարիայի կառավարութեան գլուխաւոր է, կարծես բնաւ չէ կամենում փոխվել. այս երեւոյթը Թիւրքիայում մի կատարեալ հրաշք կարելի է համարել, որովհետեւ այդ իրողութիւնը պատահում է մի այնպիսի երկրում, ուր պետական ամենաշնչաւոր ազդեցութիւն ունեցող մարդիկ անգամ գրեթէ աւօրեայ փոփոխութեան են ենթարկվում:

Ալէքսփաշայի չը փոխվելու մասին, մեր զարմացքը աւելի ևս մեծ է մանաւանդ նրա համար, որովհետեւ նախ եւրօպայիները չեն կամենում, որ նա վարէ այդ պաշտօնը, և երկրորդ որ նա ծննդեամբ յոյն, ուրեմն և քրիստոնեայ է:

Եւրօպական թերթերը այս վերջին ժամանակներս անդադար հայորդում էին, որ իբր Բ. Վուլը զիտաւորութիւն ունի Նդիկատի խնդիրն հեռացնելու պաշտօնից: Բնդհաւ կառակը թիւրքաց թէ հասարակական կարծիքը, և թէ մամուլը բոլորովին զովում ու պաշտպանում են խնդիրն բռնած քաղաքականութիւնը, որովհետեւ նա, պաշտպանելով երկրի և բնիկների շահերը, աշխատում է բոլոր իր կարողութեան չափ հեռացնել և ոչնչացնել օտարի ազդեցութիւնը. նա բաց աշխարհ պաշտպան է հանդիսացել այն երկրի և այն ժողովրդի իրաւունքներին, որոնց համար բազմը նրան տէր և կառավարիչ է նշանակել:

Ուրեմն մի մարդ որ այսպիսի անձուներ պաշտպան է հանդիսանում ժողովրդական իրաւունքների, և հետեւապէս մի մարդ, որի քանակին կանգնած է նոյն իսկ ժողովուրդը, այդպիսի մարդուն շատ հեշտ չէ գահեց դրել: Թող անգլիական և ֆրանսիական կարիքները ինչքան էլ կամենան ինտրիգներ լարեն, խնդրվե միշտ հաստատ է իր զահել վրա. խնդրվե ամենայն արդարութեամբ է ժպտում անգլիական և ֆրանսիական կարիքներին ահազ ապաւնայիքների վրա:

Ասում են, որ խնդիրն մի նոր բացատրութեանից յետոյ սուլմանը նրան մի քաջաւերական նամակ գրեց, և յորդորեց որ իր բռնած քաղաքականութեանից չը շեղվի:

Ուրեմն սուլմանի մտքովն անգամ չի անցել, խնդիրն պաշտօնից հրաժարեցնելու, ինչպէս որ կարծում էին մի քանի եւրօպական լրագիրներ:

Նդիկատում եւրօպական միսնարները հեռացնելու հրաժարական են տալի: Բնական մասնաժողովն էլ այս օրերս դիմեց խնդիրն մի առանձին նամակով, խնդրելով, որ նա բարհաճէ ընդունել նրանց հրաժարականը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՌԻՆԵՐ

Չիլի պետութիւնը պատերազմ է յայտնել Պերու և Բօլիւիա երկրներին: Չիլիեցիների զօրքերը սաստիկ կատաղութեամբ սկսեցին թշնամական յարաբերութիւնները: Նրանք աշխատում են կտրել թշնամի զօրքերի պաշարներին ծանապարհը և արդեւում են դուռնօր արտահանութեանը:

Չիլի պատերազմի պատճառով պ. Բուրկ սպորիլ 18-ին յայտնեց անգլիական համայնքների ժողովում, որ Բրիտանական կառավարութիւնը վճարել է պաշտպանել Պերուի մէջ գտնված անգլիական հպատակների անձնաւորութիւնները և նրանց կառաւանները:

Լրագիրները հայորդում են, որ բացմաթիւ թիւ թիւք արհաւաններ, դալով Պրիստինա յից, յարձակվեցան սերբիական զօրքերի վրա, որոնք գտնվում էին Պրիստինայում: Կորուսար յայտնի չէ:

«ՄԵԱԿ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ՏՐՆՈՎՈ, 25 ապրիլի (7 մայիսի): Նրբ Դոնդուկով-Կորապով Լիւվիպայից կը վերադառնայ, պատգամաւորութիւնը կուղևորվի իշխան Բատտենբերգի մօտ: Մայիսի 10-ին ուսանելը կը սկսեն դատարկել արեւելեան Բուլմէլեան: Բօլգարիա դատարկու համար արդէն պատրաստութիւններ են տեսնում: Շուտով բոլոր տեղական զօրքերը կը սկսեն զինուորական կրթութիւններով պարապել:

ԿԵՈՒՆ, 25 ապրիլի (7 մայիսի): «Köln. Zeitung» լրագիրը հայորդում է, որ այսօր Ալէքսանդր Բատտենբերգ ուղևորվում է Լիւվիպա, ուր հրաւիրել է նրան Վալար: Վերադառնալուց յետոյ, նա կընդունի բօլգարական պատգամաւորութիւնը:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 25 ապրիլի: Պետական բանկի 5% տոմսակը առաջին շրջանի արժէ 96 ր. 75 Կ., երկրորդ 96 ր. 12 Կ., երրորդ 96 ր., չորրորդ 96 ր. 12 Կ.: ներքին 5% տոմսին փոխառութեան տոմսակը արժէ 242 ր., երկրորդ 236 ր., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսակ 93 ր. 50 Կ., երկրորդ 93 ր. 75 Կ., ոսկի 8 ր. 50 Կ.: Ռուսաց 1 րուբլ Լոնդօնի վրա արժէ 23 պէսա. ուսաց 100 րուբլ. Գերմանիայի վրա արժէ 194 մարկ 25 պֆ., Փարիզի վրա 242 Ֆրանկ: Տրամադրութիւնը ամառ է:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 26 ապրիլի: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հայորդում է, որ Ատրախանում բշարիկաւոր տիֆի նշաններ երկւեցան: Միջոցներ են գործ դրվում դրա առաջն առնելու:

Խմբագիր-Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԻՆԻՆԻ

